

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 383

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 59

17 października 2016

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2016/C 383/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2016/C 383/02	Sprawa C-370/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Novara (Włochy) w dniu 4 lipca 2016 r. – Bruno Dell’Acqua/Eurocom Srl, Regione Lombardia	2
2016/C 383/03	Sprawa C-403/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 19 lipca 2016 r. – Soufiane El Hassani przeciwko Ministrowi Spraw Zagranicznych	2
2016/C 383/04	Sprawa C-408/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 21 lipca 2016 r. – Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA/Ministerul Fondurilor Europene – Direcția generală managementul fondurilor externe	3
2016/C 383/05	Sprawa C-416/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugalia) w dniu 27 lipca 2016 r. – Luís Manuel Piscarreta Ricardo/Portimão Urbis, E.M., S.A. – w likwidacji – i in.	4
2016/C 383/06	Sprawa C-426/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) w dniu 1 sierpnia 2016 r. – Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen i in./Vlaams Gewest	5

PL

2016/C 383/07	Sprawa C-442/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Irlandia) w dniu 8 sierpnia 2016 r. – Florea Gusa/Minister for Social Protection, Attorney General	6
2016/C 383/08	Sprawa C-451/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 12 sierpnia 2016 r. – MB/Secretary of State for Work and Pensions	6
2016/C 383/09	Sprawa C-452/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 16 sierpnia 2016 r. – Openbaar Ministerie/Krzysztof Marek Poltorak	7
2016/C 383/10	Sprawa C-453/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 16 sierpnia 2016 r. – Openbaar Ministerie/Halil Ibrahim Özçelik	7
2016/C 383/11	Sprawa C-477/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 2 września 2016 r. – Openbaar Ministerie/Ruslanas Kovalkovas	8
2016/C 383/12	Sprawa C-481/16: Skarga wniesiona w dniu 2 września 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka	9
Sąd		
2016/C 383/13	Sprawa T-460/13: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2016 r. – Sun Pharmaceutical Industries i Ranbaxy (UK)/Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek leków antydepresyjnych zawierających aktywny składnik farmaceutyczny cytalopram — Pojęcie ograniczenia konkurencji ze względu na cel — Potencjalna konkurencja — Leki generyczne — Bariery wejścia na rynek wynikające z istnienia patentów — Porozumienie zawarte pomiędzy właścicielem patentów i przedsiębiorstwem produkującym leki generyczne — Grzywny — Pewność prawa — Zasada legalności kar — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. — Czas trwania dochodzenia prowadzonego przez Komisję)	10
2016/C 383/14	Sprawa T-467/13: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2016 r. – Arrow Group i Arrow Generics/Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek leków antydepresyjnych zawierających aktywny składnik farmaceutyczny cytalopram — Pojęcie ograniczenia konkurencji ze względu na cel — Potencjalna konkurencja — Leki generyczne — Bariery wejścia na rynek wynikające z istnienia patentów — Porozumienia zawarte pomiędzy właścicielem patentów i przedsiębiorstwem produkującym leki generyczne — Grzywny — Pewność prawa — Zasada legalności kar — Czas trwania dochodzenia prowadzonego przez Komisję — Prawo do obrony — Jednolite i ciągłe naruszenie)	10
2016/C 383/15	Sprawa T-469/13: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2016 r. – Generics (UK)/Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek leków antydepresyjnych zawierających aktywny składnik farmaceutyczny cytalopram — Pojęcie ograniczenia konkurencji ze względu na cel — Potencjalna konkurencja — Leki generyczne — Bariery wejścia na rynek wynikające z istnienia patentów — Porozumienia zawarte pomiędzy właścicielem patentów i przedsiębiorstwem produkującym leki generyczne — Naruszenie prawa — Błąd w ocenie — Prawo do obrony — Grzywny)	11
2016/C 383/16	Sprawa T-470/13: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2016 r. – Merck/Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek leków antydepresyjnych zawierających aktywny składnik farmaceutyczny cytalopram — Pojęcie ograniczenia konkurencji ze względu na cel — Potencjalna konkurencja — Leki generyczne — Bariery wejścia na rynek wynikające z istnienia patentów — Porozumienia zawarte pomiędzy właścicielem patentów i przedsiębiorstwem produkującym leki generyczne — Naruszenie prawa — Błąd w ocenie — Możliwość przypisania naruszeń — Odpowiedzialność spółki dominującej za naruszenia reguł konkurencji popełnione przez jedną z jej spółek zależnych — Pewność prawa — Rozsądny termin — Grzywny)	12

2016/C 383/17	Sprawa T-204/14: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2016 r. – Victor International/EUIPO – Ovejero Jiménez i Becerra Guibert (VICTOR) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego VICTOR — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy victoria — Względna podstawa odmowy rejestracji — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Charakter używania — Postać różniaca się co do elementów, które nie wpływają na charakter odróżniający — Artykuł 15 ust. 1 oraz art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]	12
2016/C 383/18	Sprawa T-4/15: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2016 r. – Beiersdorf/EUIPO (Q10) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Q10 — Odmowa zarejestrowania oświadczenia o zakresie ochrony — Artykuł 37 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Względne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009]	13
2016/C 383/19	Sprawa T-360/15: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2016 r. – Dr Vita/EUIPO (69) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego 69 — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	14
2016/C 383/20	Sprawa T-379/16: Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2016 r. – Basicmed Enterprises i in./Rada i in. .	14
2016/C 383/21	Sprawa T-386/16: Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2016 r. – Falegnameria Universo dei F.lli Priarollo/EUIPO – Zanini Porte (silente PORTE & PORTE)	15
2016/C 383/22	Sprawa T-401/16: Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Hiszpania/Komisja	16
2016/C 383/23	Sprawa T-448/16: Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2016 r. – Mr. Kebab/EUIPO – Mister Kebab (Mr. KEBAB)	17
2016/C 383/24	Sprawa T-455/16 P: Odwołanie wniesione w dniu 14 sierpnia 2016 r. przez Elia Fernández González od wyroku wydanego w dniu 14 czerwca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-121/15, Fernández González/Komisja	17
2016/C 383/25	Sprawa T-456/16: Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2016 r. – Galletas Gullón/EUIPO – Hug (GULLON DARVIDA)	18
2016/C 383/26	Sprawa T-461/16: Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2016 r. – Kaddour/Rada	19
2016/C 383/27	Sprawa T-467/16: Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2016 r. – Flir Systems Trading Belgium/Komisja	19
2016/C 383/28	Sprawa T-470/16: Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2016 r. – X-cen-tek/EUIPO (przedstawienie trójkąta)	20
2016/C 383/29	Sprawa T-472/16: Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2016 r. – Marsh/EUIPO (LegalPro)	21
2016/C 383/30	Sprawa T-475/16: Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2016 r. – FTI Touristik/EUIPO – Prantner i Giersch (Fl)	22
2016/C 383/31	Sprawa T-479/16: Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2016 r. – Colgate-Palmolive/EUIPO (AROMASENSATIONS)	22

2016/C 383/32	Sprawa T-622/16: Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2016 r. – sheepworld/EUIPO (Alles wird gut)	23
2016/C 383/33	Sprawa T-623/16: Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2016 r. – Volkswagen/EUIPO – Paalupaikka (MAIN AUTO WHEELS)	23
2016/C 383/34	Sprawa T-624/16: Skarga wniesiona w dniu 5 września 2016 r. – Gollnisch/Parlament	24
2016/C 383/35	Sprawa T-626/16: Skarga wniesiona w dniu 2 września 2016 r. – Troszczynski/Parlament	26
2016/C 383/36	Sprawa T-633/16: Skarga wniesiona w dniu 6 września 2016 r. – Bilde/Parlament	27
2016/C 383/37	Sprawa T-634/16: Skarga wniesiona w dniu 6 września 2016 r. – Montel/Parlament	28
2016/C 383/38	Sprawa T-465/11 RENV: Postanowienie Sądu z dnia 25 lipca 2016 r. – Moravia Gas Storage/Komisja	29
Sąd do spraw Służby Publicznej		
2016/C 383/39	Sprawa F-75/15: Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2016 r. – OT/Komisja	30
2016/C 383/40	Sprawa F-150/15: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2015 r. – ZZ/EBI	30
2016/C 383/41	Sprawa F-4/16: Skarga wniesiona w dniu 15 sierpnia 2016 r. – OT/Komisja	31
2016/C 383/42	Sprawa F-20/16: Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2016 r. – ZZ/Komisji	32

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2016/C 383/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 371 z 10.10.2016

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 364 z 3.10.2016

Dz.U. C 350 z 26.9.2016

Dz.U. C 343 z 19.9.2016

Dz.U. C 335 z 12.9.2016

Dz.U. C 326 z 5.9.2016

Dz.U. C 314 z 29.8.2016

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Novara (Włochy) w dniu 4 lipca 2016 r. – Bruno Dell’Acqua/Eurocom Srl, Regione Lombardia

(Sprawa C-370/16)

(2016/C 383/02)

*Język postępowania: włoski***Sąd odsyłający**

Tribunale di Novara

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Bruno Dell’Acqua*Strona pozwana:* Eurocom Srl, Regione Lombardia**Pytanie prejudycjalne**

Czy uprzednie upoważnienie w rozumieniu art. 1 zdanie drugie protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (Dz.U. C 310 z 16 grudnia 2004 r., s. 261) jest konieczne, jeżeli w postępowaniu egzekucyjnym zajęcia na poczet wierzytelności środków będących w posiadaniu trzeciodłużnika zajmowane sumy nie znajdują się w posiadaniu Komisji Europejskiej, lecz zostały już przekazane krajowym instytucjom odpowiedzialnym za dokonywanie płatności?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 19 lipca 2016 r. – Soufiane El Hassani przeciwko Ministrowi Spraw Zagranicznych

(Sprawa C-403/16)

(2016/C 383/03)

*Język postępowania: polski***Sąd odsyłający**

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Soufiane El Hassani*Strona pozwana:* Minister Spraw Zagranicznych

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 32 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) ⁽¹⁾, z uwagi na motyw 29 preambuły do kodeksu wizowego i art. 47 akapit pierwszy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy rozumieć w ten sposób, że nakłada na państwo członkowskie obowiązek zagwarantowania środka zaskarżenia (odwołania) do sądu?

⁽¹⁾ Dz. Urz. L 243, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 21 lipca 2016 r. – Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA/Ministerul Fondurilor Europene – Direcția generală managementul fondurilor externe

(Sprawa C-408/16)

(2016/C 383/04)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA

Strona pozwana: Ministerul Fondurilor Europene – Direcția generală managementul fondurilor externe

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 lit. c) dyrektywy 2004/18/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on, by państwo członkowskie nie stosowało, po swoim przystąpieniu do Unii Europejskiej, omawianej dyrektywy, jeżeli jest objęte umową o finansowaniu zawartą z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym, podpisaną przed akcesją, na podstawie której to umowy do udzielanych zamówień publicznych mają zastosowanie szczególne wymogi określone przez podmiot finansujący, takie jak te w niniejszej sprawie, które są surowsze od tych dopuszczalnych na mocy dyrektywy?
- 2) Czy dyrektywę 2004/18/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona istnieniu w prawie krajowym aktu prawnego, takiego jak O.U.G. nr. 72/2007 (dekret z mocą ustawy nr 72/2007), który przewiduje stosowanie postanowień Przewodnika po procedurach udzielania zamówień publicznych Europejskiego Banku Inwestycyjnego, w drodze odstępstwa od aktu prawnego transponującego do prawa krajowego dyrektywę, w tym przypadku O.U.G. nr. 34/2006 (dekretu z mocą ustawy nr 34/2006), ze względów takich jak te wskazane w uzasadnieniu, w celu zastosowania się do umowy o finansowaniu zawartej przed akcesją?
- 3) Czy przy wykładni art. 9 ust. 5 i art. 60 lit. a) rozporządzenia WE nr 1083/2006 ⁽²⁾ takie zamówienie publiczne, udzielone zgodnie z postanowieniami Przewodnika po procedurach udzielania zamówień publicznych Europejskiego Banku Inwestycyjnego i przepisami prawa krajowego, można uznać za zgodne z prawem Unii i kwalifikujące się do europejskiej dotacji bezzwrotnej, udzielonej z mocą wsteczną?

- 4) W przypadku odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, jeżeli takie zamówienie publiczne zostało uznane za zgodne w chwili kontroli spełnienia wymagań kwalifikacyjnych Programului operațional sectorial „Transport” 2007-2013 (sektorowego programu operacyjnego „Transport” 2007-2013), czy tego rodzaju ewentualne naruszenie przepisów prawa Unii dotyczących zamówień publicznych (ustalenie kryteriów preselekcji oferentów analogicznych do tych z Przewodnika po procedurach udzielania zamówień publicznych Europejskiego Banku Inwestycyjnego, surowszych w stosunku do tych z dyrektywy 2004/18/WE – wskazanych szczegółowo w pkt 12-14 niniejszego postanowienia) stanowi „nieprawidłowość” w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia nr 1083/2006, powodującą powstanie po stronie danego państwa członkowskiego obowiązku dokonania korekty finansowej/proporcjonalnego zmniejszenia na podstawie art. 98 ust. 2 tego rozporządzenia?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210, s. 25).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugalia) w dniu 27 lipca 2016 r. – Luís Manuel Piscarreta Ricardo/Portimão Urbis, E.M., S. A. – w likwidacji – i in.

(Sprawa C-416/16)

(2016/C 383/05)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Luís Manuel Piscarreta Ricardo

Strona pozwana: Portimão Urbis, E.M., S.A. – w likwidacji –, Município de Portimão, EMARP – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, E.M., S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca ⁽¹⁾, a w szczególności jego [ust. 1] lit. b) znajduje zastosowanie do takiej, jak rozpatrywana w niniejszej sprawie sytuacji, w której w drodze decyzji organu wykonawczego gminy rozwiązywane jest przedsiębiorstwo komunalne (którego jedynym akcjonariuszem jest gmina), a prowadzona przez to przedsiębiorstwo działalność została w części przejęta przez gminę, a częściowo przez inne przedsiębiorstwo miejskie (którego przedmiot działalności został w tym celu zmieniony i które także pozostaje w całości w posiadaniu gminy)? To znaczy, czy można uznać, że w tych okolicznościach dokonano przejęcia zakładu w rozumieniu wspomnianej dyrektywy?
- 2) Czy pracownika, który faktycznie nie wykonuje obowiązków (w szczególności, ponieważ jego umowa o pracę jest zawieszona), należy uznać za objętego zakresem pojęcia „pracownika” w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2001/23/WE, a zatem, należy uznać, że prawa i obowiązki wynikające z umowy o pracę przeszły na przejmującego zgodnie z art. 3 ust. 1 tej dyrektywy?

- 3) Czy wprowadzenie ograniczeń przejęcia pracowników, w szczególności w zależności od rodzaju stosunku pracy lub jego czasu trwania, w ramach przejęcia zakładu, takich jak ograniczenia, o których mowa w art. 62 ust. 5, 6 i 11 RJAEL ⁽²⁾ [portugalskiego systemu prawnego lokalnej działalności gospodarczej i udziałów lub akcji posiadanych przez organy administracji lokalnej] jest dopuszczalne, a zatem należy uznać je za zgodne z prawem Unii?

⁽¹⁾ Dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. 2001, L 82, s. 16).

⁽²⁾ Portugalskiego systemu prawnego lokalnej działalności gospodarczej i udziałów lub akcji posiadanych przez organy administracji lokalnej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) w dniu 1 sierpnia 2016 r. – Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen i in./Vlaams Gewest

(Sprawa C-426/16)

(2016/C 383/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Limburg, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen Oost-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van West-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Vlaams-Brabant, VZW, Association Internationale Diyanet de Belgique, IVZW, Islamitische Federatie van België, VZW, Rassemblement des Musulmans de Belgique, VZW, Erkan Konak, Chaibi El Hassan

Strona pozwana: Vlaams Gewest

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4 ust. 4 w związku z art. 2 lit. k) rozporządzenia Rady (WE) nr 1099/2009 ⁽¹⁾ z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania jest nieważny z powodu naruszenia art. 9 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, art. 10 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej i art. 13 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ponieważ przewidują one, że w przypadku zwierząt poddawanych ubojowi według szczególnych metod wymaganych przez obrzędy religijne, ich ubój bez ogłuszania może być dokonywany tylko w rzeźni objętej zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 853/2004 ⁽²⁾, podczas gdy w Regionie Flamandzkim takie rzeźnie nie mają wystarczającej wydajności, aby zaspokoić występujący każdego roku z okazji islamskiego święta ofiarowania popyt na zwierzęta uśmiercone rytualnie bez ogłuszenia, i obciążenia związane z przekształceniem w rzeźnię tymczasowych ubojni, zarejestrowanych i podlegających kontroli ze strony władz w związku z islamskim świętem ofiarowania, nie wydają się odpowiednie dla osiągnięcia realizowanych celów ochrony zwierząt i zdrowia ludności, oraz proporcjonalne do tych celów?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania (Dz.U. L 303, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139, s.55).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Irlandia)
w dniu 8 sierpnia 2016 r. – Florea Gusa/Minister for Social Protection, Attorney General**

(Sprawa C-442/16)

(2016/C 383/07)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Florea Gusa

Strona pozwana: Minister for Social Protection, Attorney General

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy obywatel Unii, który 1) jest obywatelem innego państwa członkowskiego; 2) zgodnie z prawem zamieszkiwał i pracował jako osoba pracująca na własny rachunek w przyjmującym państwie członkowskim przez około cztery lata; 3) zakończył pracę lub działalność gospodarczą z uwagi na brak pracy i 4) zarejestrował się jako osoba poszukująca pracy w odpowiednim urzędzie pracy zachowuje status osoby pracującej na własny rachunek w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. a) czy też art. 7 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2004/38/WE ⁽¹⁾ lub też na innej podstawie?
- 2) Jeżeli nie, czy zachowuje on prawo pobytu w przyjmującym państwie członkowskim bez spełnienia przesłanek z art. 7 ust. 1 lit. b) lub c) dyrektywy 2004/38/WE lub też czy jest on jedynie chroniony przed wydaleniem na mocy art. 14 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2004/38/WE?
- 3) Jeżeli nie, czy w odniesieniu do takiej osoby odmowa przyznania zasiłku dla osób poszukujących pracy (będącego specjalnym nieskładkowym świadczeniem pieniężnym w rozumieniu art. 70 rozporządzenia nr 883/2004/WE ⁽²⁾) ze względu na niewykazanie prawa pobytu w przyjmującym państwie członkowskim jest zgodna z prawem Unii, a w szczególności z art. 4 rozporządzenia nr 883/2004/WE?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the
United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 12 sierpnia 2016 r. – MB/Secretary of State for
Work and Pensions**

(Sprawa C-451/16)

(2016/C 383/08)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MB

Strona przeciwna: Secretary of State for Work and Pensions

Pytania prejudycjalne

Czy uregulowanie prawa krajowego uzależniające prawo osoby, która zmieniła płeć, do emerytury z publicznego systemu zabezpieczenia społecznego nie tylko od spełnienia fizycznych, społecznych i psychologicznych kryteriów uznania zmiany płci, ale też od pozostawania w stanie wolnym, jest zgodne z dyrektywą Rady 79/7/EWG w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam
(Niderlandy) w dniu 16 sierpnia 2016 r. – Openbaar Ministerie/Krzysztof Marek Poltorak**

(Sprawa C-452/16)

(2016/C 383/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Openbaar Ministerie

Druga strona postępowania: Krzysztof Marek Poltorak

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrażenia „organ sądowy”, o którym mowa w art. 6 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW⁽¹⁾, oraz „decyzja sądowa”, o której mowa w art. 1 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, są autonomicznymi pojęciami prawa Unii?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: na podstawie jakich kryteriów należy ustalić, czy organ wydającego nakaz państwa członkowskiego jest tego rodzaju „organem sądowym” i czy wydany przez niego europejski nakaz aresztowania jest tego rodzaju „decyzją sądową”?
- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: czy szwedzki Zarząd Krajowy Policji mieści się w zakresie pojęcia „organu sądowego”, o którym mowa w art. 6 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, a europejski nakaz aresztowania wydany przez ten organ jest z tego względu „decyzją sądową”, o której mowa w art. 1 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW?
- 4) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: czy wyznaczenie krajowego organu policji, takiego jak Zarząd Krajowy Policji, jako organu sądowego wydającego nakaz jest zgodne z prawem Unii?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam
(Niderlandy) w dniu 16 sierpnia 2016 r. – Openbaar Ministerie/Halil Ibrahim Özçelik**

(Sprawa C-453/16)

(2016/C 383/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Openbaar Ministerie

Druga strona postępowania: Halil Ibrahim Özçelik

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrażenie „orzeczenie sądowe” w rozumieniu art. 8 ust. 1 in initio i lit. c) decyzji ramowej 2002/584/WSiSW ⁽¹⁾ jest pojęciem autonomicznym prawa Unii, które należy interpretować w sposób autonomiczny i jednolity?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, co oznacza to pojęcie?
- 3) Czy zatwierdzenie przez prokuraturę krajowego nakazu aresztowania wydanego przez policję, które to zatwierdzenie jest przedmiotem niniejszej sprawy, jest „orzeczeniem sądowym”?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam
(Niderlandy) w dniu 2 września 2016 r. – Openbaar Ministerie/Ruslanas Kovalkovas**

(Sprawa C-477/16)

(2016/C 383/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Openbaar Ministerie

Druga strona postępowania: Ruslanas Kovalkovas

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrażenia „organ sądowy”, o którym mowa w art. 6 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW ⁽¹⁾, oraz „decyzja sądowa”, o której mowa w art. 1 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, są autonomicznymi pojęciami prawa Unii?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: na podstawie jakich kryteriów należy ustalić, czy organ wydającego nakaz państwa członkowskiego jest tego rodzaju „organem sądowym” i czy wydany przez niego europejski nakaz aresztowania jest tego rodzaju „decyzją sądową”?
- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: czy ministerstwo sprawiedliwości Republiki Litewskiej mieści się w zakresie pojęcia „organu sądowego”, o którym mowa w art. 6 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, a europejski nakaz aresztowania wydany przez ten organ jest z tego względu „decyzją sądową”, o której mowa w art. 1 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW?

- 4) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź przecząca: czy wyznaczenie organu, takiego jak ministerstwo sprawiedliwości Republiki Litewskiej, jako organu sądowego wydającego nakaz jest zgodne z prawem Unii?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka

(Sprawa C-481/16)

(2016/C 383/12)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i B. Stromsky)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Grecka, nie podjąwszy w przepisanych terminach wszelkich środków koniecznych do wykonania decyzji Komisji z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.34572 wdrożonej przez Grecję na rzecz Larco General Mining & Metallurgical Company S.A., a w każdym razie nie informując odpowiednio Komisji o środkach podejmowanych na podstawie art. 5 decyzji, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 3, 4 i 5 wspomnianej decyzji i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zgodnie z decyzją Komisji Europejskiej z dnia 27 marca 2014 r. (postępowanie SA.34572) Republika Grecka była zobowiązana odzyskać w terminie czterech miesięcy pomoc niezgodną z rynkiem wewnętrznym, którą przyznała Larco, i informować odpowiednio Komisję Europejską o koniecznych w tym celu środkach. Pomoc, o której mowa, polegała na gwarancjach państwowych przyznanych Larco w 2008 r., w 2010 r. i w 2011 r. oraz na publicznym udziale w podwyższeniu kapitału zakładowego spółki w 2009 r.
 2. Republika Grecka nie odzyskała jednak pomocy, o której mowa, w terminie czterech miesięcy, jak była do tego zobowiązana. Ponadto Republika Grecka nadal nie podejmuje środków koniecznych do wykonania decyzji. W każdym razie Republika Grecka nie poinformowała odpowiednio Komisji Europejskiej o środkach dotyczących wykonania decyzji.
-

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2016 r. – Sun Pharmaceutical Industries i Ranbaxy (UK)/Komisja (Sprawa T-460/13) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek leków antydepresyjnych zawierających aktywny składnik farmaceutyczny cytalopram — Pojęcie ograniczenia konkurencji ze względu na cel — Potencjalna konkurencja — Leki generyczne — Bariery wejścia na rynek wynikające z istnienia patentów — Porozumienie zawarte pomiędzy właścicielem patentów i przedsiębiorstwem produkującym leki generyczne — Grzywny — Pewność prawa — Zasada legalności kar — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. — Czas trwania dochodzenia prowadzonego przez Komisję)

(2016/C 383/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, dawniej Ranbaxy Laboratories Ltd (Vadodara, Indie) i Ranbaxy (UK) (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Vidal, A. Penny, solicitors, i B. Kennelly, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Vollrath, F. Castilla Contreras i B. Mongin, pełnomocnicy, wspierani przez de D. Bailey'a, barrister)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C (2013) 3803 final z dnia 19 czerwca 2013 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 [TFUE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT/39226 – Lundbeck) i żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżące w tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sun Pharmaceuticals Industries Ltd i Ranbaxy (UK) Ltd zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 325 z 9.11.2013

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2016 r. – Arrow Group i Arrow Generics/Komisja (Sprawa T-467/13) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek leków antydepresyjnych zawierających aktywny składnik farmaceutyczny cytalopram — Pojęcie ograniczenia konkurencji ze względu na cel — Potencjalna konkurencja — Leki generyczne — Bariery wejścia na rynek wynikające z istnienia patentów — Porozumienia zawarte pomiędzy właścicielem patentów i przedsiębiorstwem produkującym leki generyczne — Grzywny — Pewność prawa — Zasada legalności kar — Czas trwania dochodzenia prowadzonego przez Komisję — Prawo do obrony — Jednolite i ciągłe naruszenie)

(2016/C 383/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arrow Group ApS (Roskilde, Dania) i Arrow Generics Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. D. Kon, C. Firth i C. Humpe, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castilla Contreras i B. Mongin, pełnomocnicy, wspierani przez G. Peretza, barrister)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C (2013) 3803 final z dnia 19 czerwca 2013 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 [TFUE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT/39226 – Lundbeck) i żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżącą w tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Arrow Group ApS i Arrow Generics Ltd zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 313 z 26.10.2013.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2016 r. – Generics (UK)/Komisja

(Sprawa T-469/13) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek leków antydepresyjnych zawierających aktywny składnik farmaceutyczny cytalopram — Pojęcie ograniczenia konkurencji ze względu na cel — Potencjalna konkurencja — Leki generyczne — Bariery wejścia na rynek wynikające z istnienia patentów — Porozumienia zawarte pomiędzy właścicielem patentów i przedsiębiorstwem produkującym leki generyczne — Naruszenie prawa — Błąd w ocenie — Prawo do obrony — Grzywny)

(2016/C 383/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Generics (UK) Ltd (Potters Bar, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci I. Vandenborre i T. Goetz)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Bourke, F. Castilla Contreras i T. Vecchi, następnie F. Castilla Contreras, T. Vecchi, B. Mongin i C. Vollrath, pełnomocnicy, wspierani przez S. Kingstona, barrister)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C (2013) 3803 final z dnia 19 czerwca 2013 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 [TFUE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT/39226 – Lundbeck) i żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżącą w tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Generics (UK) Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2016 r. – Merck/Komisja(Sprawa T-470/13) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek leków antydepresyjnych zawierających aktywny składnik farmaceutyczny cytalopram — Pojęcie ograniczenia konkurencji ze względu na cel — Potencjalna konkurencja — Leki generyczne — Bariery wejścia na rynek wynikające z istnienia patentów — Porozumienia zawarte pomiędzy właścicielem patentów i przedsiębiorstwem produkującym leki generyczne — Naruszenie prawa — Błąd w ocenie — Możliwość przypisania naruszeń — Odpowiedzialność spółki dominującej za naruszenia reguł konkurencji popełnione przez jedną z jej spółek zależnych — Pewność prawa — Rozsądny termin — Grzywny)

(2016/C 383/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Merck KGaA (Darmstadt, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo B. Bär-Bouyssière, K. Lillerud, L. Voldstad, B. Marschall, P. Sabbadini, R. De Travieso, i S. O, adwokaci, M. Marelus, solicitor, oraz R. Kreisberger i L. Osepciu, barristers, następnie B. Bär-Bouyssière, L. Voldstad, M. Holzhäuser, A. Cooke, M. Gampp, adwokaci, M. Marelus, R. Kreisberger i L. Osepciu)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Bourke, F. Castilla Contreras i T. Vecchi, następnie F. Castilla Contreras, T. Vecchi, B. Mongin i C. Vollrath, pełnomocnicy, wspierani przez S. Kingstona, barrister)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Generics (UK) Ltd (Potters Bar, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo adwokaci G. Drauz, M. Rosenthal i B. Record, następnie G. Drauz i M. Rosenthal)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2013) 3803 final z dnia 19 czerwca 2013 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 [TFUE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT/39226 – Lundbeck) i żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżącą w tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Merck KGaA pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Generics (UK) Ltd pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2016 r. – Victor International/EUIPO – Ovejero Jiménez i Becerra Guibert (VICTOR)(Sprawa T-204/14) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego VICTOR — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy victoria — Względna podstawa odmowy rejestracji — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Charakter używania — Postać różniąca się co do elementów, które nie wpływają na charakter odróżniający — Artykuł 15 ust. 1 oraz art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]

(2016/C 383/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Victor International GmbH (Elmshorn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Kaase i J.C. Plate)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. García Murillo i A. Folliard-Monguiral)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO byli również, interwenienci przed Sądem: Gregorio Ovejero Jiménez (Alicante, Hiszpania) i María Luisa Cristina Becerra Guibert (Alicante) (przedstawiciel: adwokat M. Veiga Serrano)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 stycznia 2012 r. (sprawa R 2208/2012-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między G. Ovejero Jiménez i M.L.C. Becerra Guibert z jednej strony a Victor International z drugiej strony.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Victor International GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 28.7.2014.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2016 r. – Beiersdorf/EUIPO (Q10)

(Sprawa T-4/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Q10 — Odmowa zarejestrowania oświadczenia o zakresie ochrony — Artykuł 37 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Względne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009]

(2016/C 383/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Beiersdorf AG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci A. Renck i J. Fuhrmann, następnie adwokat J. Fuhrmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 października 2014 r. (sprawa R 2050/2013-1) dotycząca rejestracji oznaczenia graficznego Q10 jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Beiersdorf AG pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 23.2.2015.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2016 r. – Dr Vita/EUIPO (69)**(Sprawa T-360/15) ⁽¹⁾****(Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego 69 —
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia
(WE) nr 207/2009)**

(2016/C 383/19)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Dr Vita sp. z o.o. (Olsztyn, Polska) (przedstawiciel: D. Rzążewska, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 kwietnia 2015 r. (sprawa R 2513/2014-5), dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego 69 jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Dr Vita sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2015.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2016 r. – Basicmed Enterprises i in./Rada i in.**(Sprawa T-379/16)**

(2016/C 383/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: Basicmed Enterprises Ltd (Limassol, Cypr) i 19 innych podmiotów (przedstawiciele: P. Tridimas, Barrister, K. Kakoulli, P. Panayides oraz C. Pericleous, lawyers)

Strony pozwane: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny, Eurogrupa, Unia Europejska

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

— zasądzenie od pozwanych na rzecz skarżących kwot wskazanych w załączonym do skargi wykazie, powiększonych o odsetki naliczane od dnia 16 marca 2013 r. do dnia wydania wyroku przez Sąd, oraz

— obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Tytułem ewentualnym strony skarżące wnoszą do Sądu o:

— stwierdzenie, że Unia Europejska lub pozwane instytucje ponoszą odpowiedzialność pozaumowną;

- określenie procedury celem ustalenia możliwej do pokrycia straty rzeczywiście poniesionej przez skarżących, oraz
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strony skarżące dochodzą odszkodowania na podstawie art. 268 i art. 340 akapit drugi i trzeci TFUE, regulujących pozaumowną odpowiedzialność Unii i EBC, za szkodę poniesioną z tytułu obniżenia depozytów stron skarżących w wyniku w wyniku środków podjętych przez pozwane instytucje, które zastosowały w stosunku do Republiki Cypryjskiej mechanizm bail-in.

W opinii skarżących instrumenty bail-in przyjęte przez Republikę Cypryjską zostały wprowadzone wyłącznie celem wykonania środków przyjętych przez pozwanych i zostały również zatwierdzone przez pozwane instytucje. Skarżący są zdania, że mechanizm bail-in stanowi poważne naruszenie i na poparcie swojej skargi podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa własności chronionego na mocy art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1 protokołu nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia zasady niedyskryminacji.

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2016 r. – Falegnameria Universo dei F.lli Priarollo/EUIPO – Zanini Porte (silente PORTE & PORTE)

(Sprawa T-386/16)

(2016/C 383/21)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Falegnameria Universo dei F.lli Priarollo Snc (Caerano di San Marco, Włochy) (przedstawiciel: adwokat B. Osti)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Zanini Porte (Corbiolo di Bosco Chiesanuova, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy Unii Europejskiej zawierający elementy słowne „silente PORTE & PORTE” – znak towarowy Unii Europejskiej nr 4 191 425.

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie R 240/2015-1.

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem wstępu, stwierdzenie charakteru extra petita zaskarżonej decyzji i w związku z tym, odesłanie decyzji do izby odwoławczej Urzędu ze względu na naruszenie art 75 i 76 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego; w związku z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 216/96 z dnia 5 lutego 1996 r. oraz art. 1d dotyczącym odesłania skargi do izby odwoławczej, która nie zajęła jeszcze stanowiska w sprawie;

- co do istoty: zmianę zaskarżonej decyzji a w rezultacie obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w ramach postępowania przed izbą odwoławczą, ponieważ decyzja jest bezzasadna pod względem faktycznym i prawnym, a w każdym razie zwrot kosztów z poszanowaniem zasady słuszności;
- tytułem środków dowodowych: nakazanie przekazania dokumentów związanych z postępowaniem nr 000008977 C, które toczyło się przed wydziałem unieważnień EUIPO, jak również postępowaniem w sprawie odwołania R0240/2015.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 75 i 76 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasady 37 lit. b) ppkt i) oraz zasady 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Hiszpania/Komisja

(Sprawa T-401/16)

(2016/C 383/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hiszpania (przedstawiciele: Centeno Huerta y M. García-Valdecasas Dorrego, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenia nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/323/16-Prowadzący dochodzenia (AD 7) i EPSO/AD/324/16-Prowadzący dochodzenia (AD 9): Kierownik;
- Obciążenia Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1 i 2 rozporządzenia 1/58 i art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 1d regulaminu pracowniczego, ze względu na ograniczenie systemu komunikacji EPSO z kandydatami, co również dotyczy formularza zgłoszeniowego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 1 i 6 rozporządzenia 1/58, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 1d ust. 1 i 6, art. 27, art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego i art. 1 załącznika III do regulaminu pracowniczego, gdyż ograniczono w niewłaściwy sposób wybór drugiego języka tylko do trzech, czyli angielskiego, francuskiego i niemieckiego, z pominięciem pozostałych języków urzędowych Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci dotyczący dyskryminacji ze względu na język zakazanej w art. 1 rozporządzenia 1/58, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 1d ust. 1 i 6, art. 27, art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego i art. 1 załącznika III do regulaminu pracowniczego, ze względu na arbitralny charakter wyboru języków angielskiego, francuskiego i niemieckiego.

Skarżąca wyjaśnia w tym względzie, że te podstawy skargi należy interpretować w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie C-566/10 P, Włochy/Komisja, wyroków Sądu z dnia 24 września 2015 r. w sprawach połączonych Hiszpania/Komisja i Włochy/Komisja (T-191/13 i T-124/13) i z dnia 17 grudnia 2015 r. (T-275/13, T-295/13 i T-510/13, Włochy/Komisja), które są prawomocne, ponieważ Komisja nie wniosła od nich odwołania, a których wykonanie nie znajduje odzwierciedlenia w niniejszym ogłoszeniu.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2016 r. – Mr. Kebab/EUIPO – Mister Kebab (Mr. KEBAB)

(Sprawa T-448/16)

(2016/C 383/23)

Język skargi: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Mr. Kebab s. r. o. (Košice-Západ, Słowacja) (przedstawiciel: adwokat L. Vojčík)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mister Kebab, SL (Finestrat, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Mr. KEBAB” – zgłoszenie nr 12 551 222

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie R 987/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zmianę zaskarżonej decyzji w ten sposób, by w całości został oddalony sprzeciw drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą z dnia 20 listopada 2014 r., nr B 002370594, wobec zgłoszenia złożonego unijnego znaku towarowego „Mr. KEBAB”;
- obciążenie EUIPO i w razie potrzeby Mister Kebab, SL kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

**Odwołanie wniesione w dniu 14 sierpnia 2016 r. przez Elia Fernández González od wyroku
wydanego w dniu 14 czerwca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-121/15,
Fernández González/Komisja**

(Sprawa T-455/16 P)

(2016/C 383/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Elia Fernández González (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci M. Casado García-Hirschfeld i É. Boigelot)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 14 czerwca 2016 r. w sprawie F-121/15 Elia Fernández González/Komisja;
- Obciążenie Komisji całością kosztów postępowania, w tym kosztami poniesionymi przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi jeden zarzut, dotyczący przeinaczenia okoliczności faktycznych w zaskarżonym wyroku, oraz oczywistych błędów w ocenie powodujących błędne uzasadnienie prawne. Wnosząca odwołanie kwestionuje w szczególności pkt 29-31 oraz pkt 36-39 zaskarżonego wyroku.

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2016 r. – Galletas Gullón/EUIPO – Hug (GULLON DARVIDA)

(Sprawa T-456/16)

(2016/C 383/25)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Galletas Gullón, SA (Aguilar de Campoo, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokat Escudero Pérez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Hug AG (Malters, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „GULLON DARVIDA” – zgłoszenie nr 11 705 738

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 czerwca 2016 r. w sprawie R 773/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO oraz drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2016 r. – Kaddour/Rada**(Sprawa T-461/16)**

(2016/C 383/26)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Khaled Kaddour (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: V. Davies i V. Wilkinson, solicitors, oraz R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/840 z dnia 27 maja 2016 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżący twierdzi, że zaskarżone środki (i) stanowią nadużycie proceduralne, a tym samym nadużycie władzy; jak również (ii) są równoznaczne z naruszeniem podstawowych praw skarżącego w zakresie prawa do dobrej administracji, prawa do skutecznego środka prawnego oraz prawa do rzetelnego procesu chronionych na gruncie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz europejskiej Konwencji praw człowieka i podstawowych wolności.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 66 TFUE.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżący podnosi, że zaskarżone środki są wadliwe ze względu na błędną ocenę.
4. Zarzut czwarty, w którym skarżący twierdzi, że zaskarżone środki stanowią naruszenie podstawowych praw skarżącego w zakresie prawa do ochrony dobrego imienia oraz prawa do niezakłóconego korzystania z własności chronionych na gruncie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz europejskiej Konwencji praw człowieka i podstawowych wolności, jak również zasady proporcjonalności.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym zaskarżone środki naruszają zasadę niedyskryminacji.

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2016 r. – Flir Systems Trading Belgium/Komisja**(Sprawa T-467/16)**

(2016/C 383/27)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Flir Systems Trading Belgium (Meer, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci N. Reykens, C. Docclo i T. Verstraeten)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-131/16 ze względu na ich powiązanie, dla celów ustnej części postępowania i wydania wyroku;
- uznanie zarzutów podniesionych w skardze za dopuszczalne i ich uwzględnienie;
- stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 zaskarżonej decyzji ⁽¹⁾;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji, ponieważ nie przewiduje środków przejściowych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy oczywistego błędu w ocenie polegającego na błędnym wskazaniu aktów prawnych będących podstawą prawną domniemanej pomocy państwa oraz błędnej interpretacji art. 1 lit. d) rozporządzenia nr 2015/1589 ⁽²⁾.
2. Zarzut drugi, dotyczący błędnego ustalenia faktycznego w opisie danego programu pomocy, oczywistego błędu w ocenie obciążającego analizę tego programu oraz naruszenia prawa przy stosowaniu art. 107 ust. 1 TFEU i art. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2015/1589.
3. Zarzut trzeci, dotyczący błędu w ocenie korzyści gospodarczej oraz naruszenia prawa przy stosowaniu art. 107 ust. 1 TFEU i art. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2015/1589.
4. Zarzut czwarty, dotyczący błędu w ocenie kryterium selektywności – bezwzględnej przesłanki uznania spornego programu za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFEU i art. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2015/1589 oraz błędu w ocenie obciążającego analizę mechanizmu funkcjonowania spornego programu.
5. Zarzut piąty, dotyczący błędu w ocenie obciążającego analizę uzasadnienia przesłanek stosowania spornego programu.
6. Zarzut szósty, dotyczący błędu w ocenie obciążającego analizę domniemanej korzyści wynikającej ze spornego programu oraz brak precyzji w badaniu spornego programu.
7. Zarzut siódmy, dotyczący naruszenia ochrony uzasadnionych oczekiwań podatników i pewności prawa.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie wdrożonego przez Belgię zwolnienia z opodatkowania nadwyżki zysków [program pomocy państwa SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN)]

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s.9)

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2016 r. – X-cen-tek/EUIPO (przedstawienie trójkąta)

(Sprawa T-470/16)

(2016/C 383/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: X-cen-tek GmbH & Co. KG (Wardenburg, Niemcy) (pełnomocnik: adwokat H. Hillers)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (przedstawienie trójkąta) – zgłoszenie nr 14 167 654

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 czerwca 2016 r. w sprawie R 2565/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2016 r. – Marsh/EUIPO (LegalPro)

(Sprawa T-472/16)

(2016/C 383/29)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Marsh GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat W. Riegger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „LegalPro” – zgłoszenie nr 13 954 177

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 czerwca 2016 r. w sprawie R 146/2016-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami związanymi z postępowaniem odwoławczym.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
 - Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2016 r. – FTI Touristik/EUIPO – Prantner i Giersch (Fl)**(Sprawa T-475/16)**

(2016/C 383/30)

*Język skargi: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* FTI Touristik GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Parr)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Harald Prantner (Hamburg, Niemcy) i Daniel Giersch (Monako, Monako)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający:* Harald Prantner i Daniel Giersch*Sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „Fl” – 12 201 273*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie R 480/2015-5**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2016 r. – Colgate-Palmolive/EUIPO (AROMASENSATIONS)**(Sprawa T-479/16)**

(2016/C 383/31)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Colgate-Palmolive Co. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci M. Zintler i A. Stolz)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „AROMASENSATIONS” – zgłoszenie nr 14 198 824*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 czerwca 2016 r. w sprawie R 2482/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do oddalenia w niej odwołania w zakresie, w jakim zostało ono oparte na art. 7 ust. 1 lit. b);
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasad równego traktowania i dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2016 r. – sheepworld/EUIPO (Alles wird gut)

(Sprawa T-622/16)

(2016/C 383/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: sheepworld AG (Ursensollen, Niemcy) (przedstawiciel: S. von Rüden, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Alles wird gut” – zgłoszenie nr 14 170 062

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie R 212/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2016 r. – Volkswagen/EUIPO – Paalupaikka (MAIN AUTO WHEELS)

(Sprawa T-623/16)

(2016/C 383/33)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Volkswagen AG (Wolfsburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus i J. Engberding)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Finlandia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Paalupaikka Oy

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „MAIN AUTO WHEELS” – zgłoszenie nr 12 863 643

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 lipca 2016 r. w sprawie R 2189/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2016 r. – Gollnisch/Parlament

(Sprawa T-624/16)

(2016/C 383/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Francja) (przedstawiciel: adwokat N. Fakiroff)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 1 lipca 2016 r., doręczonej jej w dniu 6 lipca 2016 r., która dotyczy zwrotu „kwoty 275 984,23 EUR nienależnie wypłaconej na rzecz Bruna GOLLNISCHA” oraz nakazuje urzędnikowi zatwierdzającemu oraz księgowemu tej instytucji wszczęcie postępowania w sprawie zwrotu tej kwoty;
- stwierdzenie nieważności doręczenia oraz środków podjętych w celu wykonania tej decyzji zawartych w pismach dyrektora generalnego ds. finansów z dnia 6 lipca 2016 r. (sygnatury D 201920);
- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 2016-914 podpisanej przez wspomnianego dyrektora generalnego ds. finansów w dniu 5 lipca 2016 r.;
- zasądzenie na rzecz skarżącego kwoty 40 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w związku z niczym niepopartymi oskarżeniami wysuniętymi przeciwko niej przed zakończeniem dochodzenia, naruszeniem jej dobrego imienia oraz niedogodnościami, jakie zaskarżona decyzja spowodowała w jej życiu osobistym i politycznym;

- obciążenie Parlamentu kwotą 24 500 EUR tytułem zwrotu poniesionych przez skarżącą kosztów, na które składają się koszty konsultacji prawnych, koszty przygotowania niniejszej skargi, koszty kserokopii oraz koszty związane z wniesieniem niniejszej skargi oraz załączonych do niej dokumentów;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania;
- tytułem ewentualnym, na wypadek, gdyby Sąd nie był w pełni przekonany co do zasadności i prawdziwości podniesionych przez skarżącego zarzutów i okoliczności faktycznych, w trosce o prawidłowe administrowanie wymiarem sprawiedliwości z uwagi na niezaprzeczalny związek między zarzucanymi skarżącemu czynami, na których opiera się zaskarżona decyzja, a czynami, w sprawie których wszczęto postępowania karne na podstawie zawiadomienia Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego:
- zawieszenie postępowania do czasu wydania sąd francuski, orzekający w przedmiocie postępowania zainicjowanego przez Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, prawomocnego orzeczenia, tworzącego stan rzeczy osądzonej;
- w rezultacie wydanie postanowienia nakazującego wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji do czasu zakończenia postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedenaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uprawnień sekretarza generalnego do wydania zaskarżonych decyzji. Kompetencje w zakresie decyzji finansowych dotyczących posłów i ich grup politycznych należą bowiem do Prezydium Parlamentu Europejskiego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia ogólnych zasad prawa, a także wymogów związanych z zasadą dobrej administracji, ponieważ przed wydaniem zaskarżonych decyzji administracja Parlamentu powinna była poczekać na wyniki dochodzenia i postępowania, które wszczęła.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa skarżącego do obrony. Zaskarżone akty naruszały domniemanie niewinności skarżącego, jego prawo do sądu, możliwość zajęcia stanowiska w sprawie każdego dokumentu, jaki administracja zamierzała użyć przeciwko niemu, a także naruszone zostało jego prawo do kontradyktoryjnego wysłuchania.
4. Czwarty zarzut dotyczący nieprawidłowego odwrócenia ciężaru dowodu, ponieważ administracja Parlamentu zażądała od skarżącego wyjaśnień a posteriori odnośnie do pracy wykonywanej przez jego asystenta i wynagrodzenia, które zostało mu przyznane.
5. Zarzut piąty dotyczący niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonych aktów, które wykazują całkowicie arbitralny charakter.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań, a także stosowania nieistniejących norm z mocą wsteczną.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia praw politycznych asystentów parlamentarnych.
8. Zarzut ósmy dotyczący dyskryminującego charakteru zaskarżonych aktów oraz nadużycia władzy, które prowadziło do ich wydania.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia niezależności posłów i naruszenia roli miejscowych asystentów parlamentarnych.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący tego, że zarzuty administracji Parlamentu były faktycznie bezzasadne.
11. Zarzut jedenasty, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2016 r. – Troszczynski/Parlament**(Sprawa T-626/16)**

(2016/C 383/35)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Mylène Troszczynski (Noyon, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Ceccaldi)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2016 r., wydanej na podstawie art. 33, 43, 62, 67 i 68 decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego 2009/C 159/01 z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. i „dotyczącej przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego” ze zmianami, która to decyzja sekretarza generalnego stwierdza istnienie długu po stronie skarżącej w wysokości 56 554,00 EUR z tytułu nienależnie wypłaconych kwot w ramach zatrudniania asystentów parlamentarnych i uzasadnia jej windykację na podstawie art. 68 przepisów wykonawczych i art. 78, 79 i 80 regulaminu finansowego;
- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 2016-888, nieopatrzonej datą, informującej skarżącą, że po jej stronie został stwierdzony dług, zgodnie z decyzją sekretarza generalnego z dnia 23 czerwca 2016 r. – windykacja nienależnie wypłaconych kwot z tytułu zatrudniania asystentów parlamentarnych – zastosowanie art. 68 MAS i art. 78, 79 i 80 rozporządzenia finansowego;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz Mylène Troszczynski, tytułem zwrotu kosztów podlegających zwrotowi, kwoty 50 000 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący wad zaskarżonych aktów, wpływających na ich zgodność z prawem formalnym. Zarzut ten dzieli się na trzy części.
 - Pierwsza część, zgodnie z którą zaskarżone akty wchodziły w zakres kompetencji materialnej Prezydium Parlamentu Europejskiego, a nie sekretarza generalnego, jeśli chodzi o decyzje finansowe dotyczące partii politycznych, a więc i posłów.
 - Druga część, zgodnie z którą Prezydium Parlamentu Europejskiego nie ma uprawnień, by decydować o swoich kompetencjach, a tym samym nie mogło zmienić ich charakteru i zakresu. Tymczasem sekretarz generalny nie przedstawił żadnego usprawiedliwienia w przedmiocie jakiegokolwiek prawidłowej delegacji zadań od Przewodniczącego Prezydium Parlamentu Europejskiego, dającej mu uprawnienia do wydawania, podpisywania i doręczania spornych aktów w odniesieniu do regulowania kwestii finansowych dotyczących posłów.
 - Trzecia część, zgodnie z którą autor spornych aktów nie spełnił wymogu uzasadnienia. Tym samym, przedstawione uzasadnienie nie obejmowało stanu faktycznego opisanego w tych aktach i zawierało sprzeczność nie do pogodzenia między zarzutem, że asystent skarżącej faktycznie sprawował dwie funkcje w tym samym czasie a zarzutem, że sprawował tylko jedną funkcję z wyłączeniem jakiegokolwiek innej; do tej ostatniej sytuacji odnosił się jedynie sekretarz generalny.
2. Zarzut drugi dotyczący wad zaskarżonych aktów, wpływających na ich zgodność z prawem materialnym. Zarzut ten dzieli się na dziewięć części.

- Pierwsza część, zgodnie z którą okoliczności zarzucane na poparcie zaskarżonych aktów nie miały miejsca.
- Druga część, zgodnie z którą zaskarżone akty zostały wydane z naruszeniem norm i ogólnych zasad prawa, obowiązujących w obszarze przedstawienia dowodu i ciężaru dowodu.
- Trzecia część, zgodnie z którą decyzja w sprawie odzyskania nienależnych kwot wydana przez sekretarza generalnego naruszała zasadę proporcjonalności. Żądana kwota nie została ponadto ani szczegółowo uzasadniona, ani nie podano metody jej obliczenia.
- Czwarta część, zgodnie z którą zaskarżone akty stanowią naruszenie praw politycznych miejscowych asystentów parlamentarnych posłów do Parlamentu Europejskiego.
- Piąta część, zgodnie z którą zaskarżone akty zostały wydane z przekroczeniem uprawnień, ponieważ sekretarz generalny uzurpował sobie uprawnienia przymusu o charakterze finansowym, których nie posiadał na potrzeby ograniczenia sposobów działania posła, co jest faktem powszechnie znanym i niepodlegającym dyskusji, bez względu na głoszone idee czy program polityczny.
- Szósta część, zgodnie z którą zaskarżone akty mają charakter dyskryminacyjny i zakładają zamiar wyrządzenia szkody działalności politycznej skarżącej; zatem istnieje *fumus persecutionis*.
- Siódma część, zgodnie z którą zaskarżone akty naruszają niezależność skarżącej jako posła Parlamentu Europejskiego.
- Ósma część, zgodnie z którą zaskarżone akty naruszają zasadę „*una via electa*” i podnoszą kwestię stronnictwa OLAF, który prowadził dochodzenia wyłącznie w odniesieniu do wszystkich francuskich posłów Parlamentu Europejskiego, wybranych z list Frontu Narodowego.
- Dziewiąta część, zgodnie z którą zaskarżone akty stanowią naruszenie ogólnej zasady prawa „postępowanie cywilne musi czekać na wynik postępowania karnego”, a w związku z tym postępowania w celu odzyskania nienależnie wypłaconych kwot powinny zostać zawieszone do czasu zakończenia innych postępowań, w szczególności francuskiego, jak również naruszenia zasady *non bis in idem*.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2016 r. – Bilde/Parlament

(Sprawa T-633/16)

(2016/C 383/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dominique Bilde (Lagarde, Francja) (przedstawiciel: adwokat G. Sauveur)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2016 r., doręczonej jej w dniu 6 lipca 2016 r., która dotyczy zwrotu „kwoty 40 320 EUR nienależnie wypłaconej na rzecz Dominique BILDE” oraz nakazuje urzędnikowi zatwierdzającemu oraz księgowemu tej instytucji wszczęcie postępowania w sprawie zwrotu tej kwoty;
- stwierdzenie nieważności doręczenia oraz środków podjętych w celu wykonania tej decyzji zawartych w pismach Dyrektora generalnego ds. finansów z dnia 30 czerwca i 30 lipca 2016 r. (sygnatury D 201921 i D 312551);
- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 2016-889 podpisanej przez wspomnianego Dyrektora generalnego ds. finansów w dniu 29 czerwca 2016 r.;

- zasądzenie na rzecz skarżącej kwoty 20 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w związku z niczym niepopartymi oskarżeniami wysuniętymi przeciwko niej przed zakończeniem dochodzenia, naruszeniem jej dobrego imienia oraz niedogodnościami, jakie zaskarżona decyzja spowodowała w jej życiu osobistym i politycznym;
- obciążenie Parlamentu kwotą 15 000 EUR tytułem zwrotu poniesionych przez skarżącą kosztów, na które składają się koszty konsultacji prawnych, koszty przygotowania niniejszej skargi, koszty kserokopii oraz koszty związane z wniesieniem niniejszej skargi oraz załączonych do niej dokumentów;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania;
- tytułem ewentualnym, na wypadek, gdyby Sąd nie był w pełni przekonany co do zasadności i prawdziwości podniesionych przez nią zarzutów i okoliczności faktycznych, w trosce o prawidłowe administrowanie wymiarem sprawiedliwości z uwagi na niezaprzeczalny związek między zarzucanymi skarżącej czynami, na których opiera się zaskarżona decyzja, a czynami, w sprawie których wszczęto postępowania karne na podstawie zawiadomienia Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego:
- zawieszenie postępowania do czasu wydania przez sąd francuski, orzekający w przedmiocie postępowania zainicjowanego przez Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, prawomocnego orzeczenia, tworzącego stan rzeczy osądzonej;
- w rezultacie wydanie postanowienia nakazującego wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji do czasu zakończenia postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi 11 zarzutów, które zasadniczo są identyczne z zarzutami podniesionymi w ramach sprawy T-624/16, Gollnisch/Parlament lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2016 r. – Montel/Parlament

(Sprawa T-634/16)

(2016/C 383/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sophie Montel (Saint-Vit, Francja) (przedstawiciel: adwokat G. Sauveur)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2016 r., doręczonej jej w dniu 6 lipca 2016 r., która dotyczy zwrotu „kwoty 40 320 EUR nienależnie wypłaconej na rzecz Sophie MONTEL” oraz nakazuje urzędnikowi zatwierdzającemu oraz księgowemu tej instytucji wszczęcie postępowania w sprawie zwrotu tej kwoty;
- stwierdzenie nieważności doręczenia oraz środków podjętych w celu wykonania tej decyzji zawartych w pismach Dyrektora generalnego ds. finansów z dni 5 i 6 lipca 2016 r. (sygnatury D 201922 i D 201851);
- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 2016-897 podpisanej przez wspomnianego Dyrektora generalnego ds. finansów w dniu 4 lipca 2016 r.;

- zasądzenie na rzecz skarżącej kwoty 30 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w związku z niczym niepopartymi oskarżeniami wysuniętymi przeciwko niej przed zakończeniem dochodzenia, naruszeniem jej dobrego imienia oraz niedogodnościami, jakie zaskarżona decyzja spowodowała w jej życiu osobistym i politycznym;
- obciążenie Parlamentu kwotą 15 000 EUR tytułem zwrotu poniesionych przez skarżącą kosztów, na które składają się koszty konsultacji prawnych, koszty przygotowania niniejszej skargi, koszty kserokopii oraz koszty związane z wniesieniem niniejszej skargi oraz załączonych do niej dokumentów;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania;
- tytułem ewentualnym, na wypadek, gdyby Sąd nie był w pełni przekonany co do zasadności i prawdziwości podniesionych przez nią zarzutów i okoliczności faktycznych, w trosce o prawidłowe administrowanie wymiarem sprawiedliwości z uwagi na niezaprzeczalny związek między zarzucanymi skarżącej czynami, na których opiera się zaskarżona decyzja, a czynami, w sprawie których wszczęto postępowania karne na podstawie zawiadomienia Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego:
 - zawieszenie postępowania do czasu wydania przez sąd francuski, orzekający w przedmiocie postępowania zainicjowanego przez Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, prawomocnego orzeczenia, tworzącego stan rzeczy osądzonej;
 - w rezultacie wydanie postanowienia nakazującego wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji do czasu zakończenia postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi 11 zarzutów, które zasadniczo są identyczne z zarzutami podniesionymi w ramach sprawy T-624/16, Gollnisch/Parlament lub do nich podobne.

Postanowienie Sądu z dnia 25 lipca 2016 r. – Moravia Gas Storage/Komisja

(Sprawa T-465/11 RENV) ⁽¹⁾

(2016/C 383/38)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 z 15.10.2011.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2016 r. – OT/Komisja

(Sprawa F-75/15)

(2016/C 383/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: OT (przedstawiciel: adwokat D. Sobor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 26 września 2014 r. odrzucającej kandydaturę skarżącego na stanowisko dyrektora Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii oraz żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 26 września 2014 r. odrzucającej kandydaturę skarżącego na stanowisko dyrektora Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii;
- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 9 kwietnia 2015 r. oddalającej zażalenie skarżącego;
- zasądzenie od pozwanej kwoty 2 836 107 EUR (dwa miliony osiemset trzydzieści sześć tysięcy sto siedem euro) tytułem odszkodowania dla skarżącego;
- zasądzenie od pozwanej kwoty 100 000 EUR (sto tysięcy euro) tytułem zadośćuczynienia dla skarżącego; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2015 r. – ZZ/EBI

(Sprawa F-150/15)

(2016/C 383/40)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat E. Nordh)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (EBI)

Przedmiot i opis sporu

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EBI o „zwolnieniu z pełnienia obowiązków służbowych” skarżącego i pozostałych zwianych z nią decyzji, oraz żądanie naprawienia krzywdy i szkody.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 13 kwietnia, 12 maja, 16 czerwca i 20 października 2015 r. o „zwolnieniu z pełnienia obowiązków służbowych” skarżącego;
- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 18 czerwca 2015 r. o zablokowaniu skarżącemu dostępu do poczty elektronicznej i połączeń informatycznych;
- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej o nieudzieleniu skarżącemu dostępu do jego rozliczeń wynagrodzenia i o skreśleniu go z listy pracowników;
- zasądzenie od pozwanej kwoty 950 000 EUR jako zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną skarżącemu tymi decyzjami oraz uchybieniami obowiązkowi staranności i naruszeniami gwarancji proceduralnych, wraz z odsetkami;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 15 sierpnia 2016 r. – OT/Komisja**(Sprawa F-4/16)**

(2016/C 383/41)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* OT (przedstawiciel: adwokat D. Sobor)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji odmownych strony pozwanej w sprawie przyjęcia kandydatury strony skarżącej na stanowisko dyrektora Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii oraz w sprawie uwzględnienia wniosku strony skarżącej o udzielenie wsparcia lub o wszczęcie dochodzenia administracyjnego w odniesieniu do domniemyanych nieprawidłowości i naruszeń prawa w rozpatrywanym postępowaniu rekrutacyjnym, a także żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia za poniesioną w ocenie strony skarżącej szkodę i doznaną krzywdę.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji odmownej strony pozwanej z dnia 26 września 2014 r. w sprawie przyjęcia kandydatury strony skarżącej na stanowisko dyrektora Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii;
 - stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 9 kwietnia 2015 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej oraz wniosek o udzielenie wsparcia;
 - stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 22 października 2015 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej;
 - zasądzenie od strony pozwanej kwoty 2 836 107 EUR (dwóch milionów ośmiuset trzydziestu sześciu tysięcy stu siedmiu euro) pokrywającej szkodę poniesioną przez stronę skarżącą;
 - zasądzenie od strony pozwanej kwoty 100 000 EUR (stu tysięcy euro) pokrywającej krzywdę doznaną przez stronę skarżącą; oraz
 - obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania strony skarżącej.
-

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2016 r. – ZZ/Komisji**(Sprawa F-20/16)**

(2016/C 383/42)

*Język postępowania: polski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: A. Żołyński, radca prawny)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenia nieważności decyzji komisji konkursu otwartego nr EPSO/AD177/10-ECO2013 z dnia 27 maja 2014 r. o nieumieszczeniu nazwiska strony skarżącej na liście rezerwy kadrowej.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursu otwartego nr EPSO/AD177/10-ECO2013 z dnia 27 maja 2014 r. o odmowie umieszczenia nazwiska strony skarżącej na liście rezerwy kadrowej;
 - zobowiązanie organu powołującego do wykonania wyroku poprzez uzupełnienie listy rezerwy kadrowej utworzonej na podstawie przedmiotowego konkursu otwartego o nazwisko strony skarżącej z zastrzeżeniem zrównania terminu ważności uzupełnienia z terminem ważności listy;
 - obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez strony według norm przepisanych.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL